

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S.** so sídlom v B., pobočka K.K. so sídlom v K.K., proti povinnej **P.** naposledy so sídlom v K.K., **o vymoženie 230,56 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. Er 2934/1999, o dovolaní súdneho exekútora **M.**, so sídlom Exekútorského úradu v K., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2014 sp. zn. 16 CoE 137/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie súdneho exekútora **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Košice II ako exekučného súdu z 27. apríla 2012 č. k. Er 2934/1999-17, ktorým tento súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. Potvrdenie uznesenia exekučného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie súdny exekútor. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom a nesprávnym právnym posúdením veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia je prípustnosť dovolania vylúčená, ak ide o uznesenie o trovách konania, teda i exekučného konania, resp. exekúcie.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani vadu konania vyplývajúcu z písm. f/ tohto ustanovenia, na ktorú poukazoval dovolateľ. V zmysle § 237 písm. f/ o. s. p. je totiž dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa pritom rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, namietať v opravnom prostriedku správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a pod.).

V predmetnej veci dovolateľ mal možnosť uplatniť všetky svoje výhrady voči uzneseniu exekučného súdu v odvolaní a odvolací súd bol oprávnený rozhodnúť o jeho odvolaní bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Dovolací súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu

uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. Poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, podľa ktorého: „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O. s. p. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 O. s. p.). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

Podľa názoru dovolacieho súdu uznesenie odvolacieho súdu v spojení s uznesením súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového aj právneho posúdenia veci. Odvolací súd v dostatočnom rozsahu reagoval i na odvolacie námietky dovolateľa poukázaním i na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Napriek námietkam o odňatí možnosti konať pred súdom je z obsahu dovolania zrejmé, že dovolateľ ním v skutočnosti predovšetkým namietal nesprávne právne posúdenie veci. Touto otázkou by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. O taký prípad však nešlo, keďže nesprávne právne posúdenie veci samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie súdneho exekútora, ktorý v časti vyslovenia neprípustnosti exekúcie a jej zastavenia nebol ani subjektívne oprávnený na podanie dovolania (nebol v tejto časti účastníkom exekučného konania), podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2

tohto ustanovenia, pretože oprávnenej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2015

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková